

Co dáváte najevo tím, že se zdržíte hlasování nebo nevolíte

infokuryr.cz/n/2022/11/06/co-davate-najevo-tim-ze-se-zdrzite-hlasovani-nebo-nevolite

kuryr

6. listopadu 2022

Neutrálové – co jsou zač a o co jim jde? Kapitán kosmický lodi, kterej by se se svojí osobností a inteligencí dobře hodil do naší vlády, Zapp Brannigan, je zhodnotil takhle: “Nesnáším tyhle špinavý Neutrály, Kife. S nepřáteli víš, na čem jsi, ale s Neutrálama, kdo ví? Je mi z nich špatně.”

Poslední dobou se tu řeší, co že to znamená, když se posranci *zdrží hlasování*. Bylo tu zejména jistý hlasování o vstupu nějakých eskymáků do severoatlantický teroristický organizace, k čemuž většina espedéček zaujala podezřele neutrální postoj, čímž spoustu lidí nasrali. Pak se z toho museli zodpovídat a vysvětlovat, co že tím chtěl jako básník říct, načež někteří lidé s jejich vysvětlením souhlasili, jiní jim ho moc neBaštili, a další byli zřejmě neutrální.

Nedávno se strhla jedna taková přestřelka na téma “co to znamená, že se někdo zdrží hlasování” na Svobodnym rádiu mezi Vladimírem Kapalem a Martinem Kollerem, při níž panu Kollerovi jaksí došla trpělivost a položil telefon. O tom, co přesně ho podnítilo takhle nečekaně opustit místo činu, nebudu spekulovat, protože to v tuhle chvíli nevím a je to vedlejší. Celej incident ale zvýšil emoční náboj debaty o těch “špinavejch neutrálech” a podnítil mě k hlubší analýze.

Pan Kapal ve svejch pořadech mnohokrát opakoval, že “kdo se zdrží, ten návrh nepodpořil”, což je v principu pravda, ale jak si ukážeme, v praxi je to trochu složitější, a taky, že “zdržet se je v podstatě jako být proti”, což pravda není. To, že jsou tam tři možnosti, má asi nějaký důvod, že jo. Kdyby zdržení se bylo stejný jako bejt proti, tak to tam nemusí bejt. Tak co to teda znamená, když se někdo zdrží hlasování? Co tím vyjádřil nebo podpořil nebo zavinil?

Dáme si jednoduchej příklad:

Pro: 95 posranců

Proti: 90 povstalců

Zdrželo se: 15 špinavejch neutrálů

Návrh byl schválen. (Budeme ignorovat specifický pravidla některejch hlasování, kde je třeba ke schválení zapotřebí nadpoloviční většiny a podobně. Bereme jednoduchej model *víc hlasů vyhrává.*)

Co tady teda napáchali ti zdrženlivci? Co “podpořili”? V principu a teorii nepodpořili nic, tak ani tak, ale jak je to v praxi? Když se podíváme na to, co by se stalo, kdyby hlasovali jinak, je to celkem jasný. Kdyby hlasovali pro, nic by se nezměnilo. Kdyby hlasovali proti, návrh by neprošel. Tudíž v tomhle případě měli moc ten návrh zastavit a neudělali to. Takže přispěli ke schválení. Přispěli k němu nepřímo a možná nechtěně, ale přispěli k němu.

V každém případě rozhodně nijak nepřispěli k *neschválení*, ačkoliv *mohli*. Neboli tvrzení pana Kapala, že zdržet se je jako být proti, tady neobstojí. Samozřejmě to ale není o tom “pro” a “proti”, ale o tom, co mělo ve skutečnosti víc hlasů. Kdyby ostatní hlasovali obráceně – 90 pro a 95 proti, tak by byla situace opačná. Návrh by neprošel, neutrálové měli možnost to změnit a neudělali to, a tak (nepřímo) přispěli k jeho neschválení.

Stručně řečeno, kdo se zdrží hlasování, přispěje tej straně, která ve skutečnosti vyhraje.

Neboli zdržení se hlasování není v principu podpora *pro* ani podpora *proti*, ale podpora toho, co zrovna vyhrálo. Celá záležitost má ale spoustu aspektů, který je třeba zhodnotit, pokud z toho chceme vyvozovat nějaký další závěr ohledně těch zdrženlivě (ne)hlasujících.

V první řadě je třeba mít na paměti rozdíl mezi tím, jaký byl ten *důsledek* té neutrality a jaká byla její *motivace*. To jsou dvě odlišné věci. Neutrálové sice přispěli k nějakému výsledku, ale to ještě nutně neznamená, že to byl jejich záměr (ale taky nám nic nezaručuje, že nebyl). My víme, jak hlasovali, ale nevíme *proč* (dokud nám to nevysvětlí).

Důvody zdržení se hlasování mohou být všelijaké. Možná tím ten člověk chtěl něco říct, možná fakt nevěděl, pro co se rozhodnout, možná měl pocit, že je to stejně jedno, možná se netrefil do správného tlačítka, nebo možná měl pocit, že ať bude hlasovat pro nebo proti, tak mu budou lidi nadávat, tak se radši zdržel (a lidi mu nadávají stejně). Posouzení by záviselo na každé konkrétní situaci.

Další aspekt je, jestli ten člověk *mohl* něco změnit nebo ne. V našem příkladu 95/90/15 jasně mohl. Pokud je to ale 150/35/15, tak nic změnit nemůže, protože návrh projde tak jako tak. K tomu se pak váže další otázka, jestli *věděl*, jestli něco může změnit nebo ne. Což je někdy nejistý a někdy celkem jistý. Často se dá výsledek snadno

předvídat, a potom z *praktickýho* hlediska nezáleží na tom, jak bude volit menšina (nicméně pak je tu ještě *morální* hledisko), ale někdy se předvídat nedá, a potom ta neutralita není tak úplně neutrální a zdržení se může mít velkou váhu.

V naší posraneckej sněmovně máme momentálně 180 magorů, kteří obvykle hlasují pro všechno špatný, a pak je z hlediska výsledku celkem jedno, jestli espedéčka hlasují pro nebo proti, nebo jestli se tam dloubou v nose a nedávají pozor, nebo jestli hrajou karty na mobilu jako seňor Válka.

Je tu pořád to morální hledisko a vyjádření nějakýho stanoviska z principu, ale z praktickýho hlediska je celkem jedno, co uděláte, když “nejlepší” možnej výsledek je 20/180. Případně 21/179, když se splete madam Schillerová. (Jednou za covidu jsem sledoval nějakou posraneckou schůzi se spoustou hlasování a Schillerová asi 5 krát za sebou hlasovala proti zbytku ANO. Nevím, jestli se špatně vyspala, nebo jí někdo v ANO nasral a ona zrovna menstruovala, nebo si fakt pletla tlačítka, ale bylo docela zábavný pozorovat souboj SPD+Schillerová proti ostatním.)

Pak taky záleží na tom, o čem se hlasuje. Když se hlasuje o tom, jestli má schůzi řídit Pekarová nebo Černochová, tak bych se taky zdržel, protože je to fakt jedno. To je jako vybírat si, jestli vám barák postaví Pat nebo Mat. Tak jako tak budete v zimě potřebovat dva svetry. Ale když se hlasuje o tom, jestli podporujeme nacismus, tak by každěj, kdo se zdrží hlasování, měl dostat přes držku. (A každěj, kdo hlasuje pro, by měl bejt okamžitě poslaněj na frontu do Donbasu, a to se standardní výbavou český armády (což přej jsou tepláky a namalovanej samopal).)

Neutralita je sice na první pohled neutrální, ale když vim, že moje neutralita bude mít určitej blbej výsledek, a moje jiný hlasování může mít pozitivnějšej výsledek, tak se zdržuju hlasování s vědomím, že

přispívám k průseru, a to už tak neutrální není. Ačkoliv pro nás samotný může být důležitější ten *důvod* naší neutrality, pro dopad na okolní svět je rozhodující její *výsledek*.

A co volby?

Podobná situace je s volbami. To, že “volit nemá smysl”, je spíše alibistická výmluva, aby člověk nemusel nic dělat, než nějaká oduševnělá moudrost někoho, kdo “prokousá systém”. Ne že bych nechápal myšlenku, že volby jsou nástroj špatného systému, a svojí účastí v nich ten systém “podporujeme”, ale já jsem prakticky založenější, a proto koukám spíše na *výsledky* takového jednání než na tu ideologii, která k němu vedla.

Kdyby nepřišel k volbám *nikdo*, tak by ten bojkot měl smysl, ale to nám evidentně v nejbližší době nehrozí, a odmítat akceptovat tuhle zjevnou skutečnost mi nepřipadá jako nějaká velká známka moudrosti. Pokud si lidé myslí, že tím, že se nedostaví k volbám, dávají systému najevo, že ho “nepodporují”, tak jsou naivní jak Atomová Pekařka a neumí do pěti počítat. Pokud tím něco dávají systému najevo, tak jedině to, že proti němu neprotestují a je jim jedno, co se tu děje.

Dáme si zase takovej jednodušej, černobílej, (doufejme) nekontroverzní hypotetický příklad:

Řekněme, že 45% lidí volí za vládce světa Hitlera, 40% volí Buddhu, a 15% se zdrželo hlasování. Pokud si těch 15% “neutrálů” namlouvá, jak jsou osvícení, a jak to tomu systému nandali tím, že nešli k volbám, tak jsou to dementi. Možná nechtěli, aby jim vládl nikdo, ale tohodle výsledku rozhodně nedosáhli. **Dosáhli toho, že jim bude vládnout Hitler, protože byli příliš osvícení na to, aby šli volit Buddhu. To je výsledek jejich počínání v praxi.**

Můžeme si namlout, že “volby jsou stejně zfalšované”, ale to je zase převážně trapná výmluva. Samozřejmě nejsem tak naivní, abych si myslel, že se žádný falšování neděje. To, že o systému nemám žádný

iluze, jsem dost jasně popsal tady a na mnoha dalších místech. Ono je ale úplně stejně naivní si myslet, že je to *tak* zfalšovaný, že to volení vůbec nemá smysl.

Alespoň u nás tak daleko nejsme. V Americe je to už delší dobu hodně velká bída a falšování je tam naprosto evidentní, ale *i tak* se jim to onehdy nepodařilo zfalšovat *dostatečně* a na místo mluvící hlavy z Bílýho domečku se jim dostala Trumpeta, z čehož měli jestřábi záchvaty jak po fuckcíně. (Proto jim falšování v dalších volbách trvalo několik dní, aby měli jistotu, že se to neposere znova.)

Ono se to falšování (aspoň u nás) totiž neděje tak, že někdo zmáčkne tlačítko a je to. Na falšování se musí aktivně podílet spousta špatnejch lidí a při tom jim na to nesmí přijít nikdo z tý spousty dobrejch lidí, kteří tu pořád jsou. Na stovkách míst lidi sčítají hlasovací lístky. Falšování vyžaduje nějaký plánování, logistiku, a zamezení odhalení, což vážně není zas tak úplně jednoduchý.

Zářným příkladem je, že se navzdory všemu do senátu opravdu dostala paní Zwyrtek. Tam jsem to falšování opravdu čekal. To, že byla v prvním kole druhá, že všichni agenti šestidemolice byli úplně nepřičetní z představy, že by se tahle paní mohla dostat do senátu, a že se tam nakonec dostala, svědčí o tom, že *všechno* zfalšovaný není a volit smysl *má*. Jestli měla šestidemolice nějaký důvod v posledních volbách podvádět, bylo to právě tady. Buď se tak nestalo, nebo to nevyšlo.

Stejně jako jsem to vysvětlil u zdržení se hlasování, i tady platí, že **kdo nevolí, podpořil toho, kdo vyhrál**. Pokud vyhraje nějaký retardovanej psychopat jako Fialohnus a vy jste měli možnost hlasovat proti němu a neudělali jste to, napomohli jste jeho vítězství, ať to okecáváte, jak chcete. Bláboly o “nepodporování systému” jsou za daný situace jen přesvědčování vás samotnejch, že jste to udělali “dobře”. Skutečnost je, že jste přispěli k problému.

Opět připomínám, že ačkoliv v dobách relativního klidu je to relativně jedno, teď se nacházíme v totálních sračkách a vláda se nás aktivně snaží zdemolovat, a tudíž platí Burkeho citát: *“Vše, co je třeba k vítězství zla, je aby dobří lidé nic dělali.”* Pokud někdo nedokáže vzít v úvahu *reálnou situaci daného okamžiku* a řídí se nějakou filosofií, která sice zní hezky, ale v danou chvíli přispívá k záhubě, tak na cestě k osvícení někde špatně odbočil.

Jestli nesouhlasíte se systémem, je třeba se proti němu vyjádřit ve skutečném světě a ne jen ve vaší makovici. Protože vašemu tichému “nesouhlasu” se všichni Fialové jen smějou, oprávněně ho považují za souhlas, a vesele pokračují v demolici, protože vám to evidentně nevadí.

Když se celá společnost řítí do průseru, “neutralita” není *neutralita*.

ANTIVIRUS

Sdílet:

Continue Reading

Previous Brusel včera přiznal, že se řítíme do další katastrofy! Česká média o tom raději mlčela!